

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2012. évi június hó 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Ítéletet:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 8.B.28/2011/7. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a büntetés kiszabását mellőzi és a vádlottat 2 (kettő) évre próbára bocsátja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Zalaegerszegi Törvényszék 2012. február 10. napján kelt ítéletével a vádlottat hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A megyei bíróság ítélete ellen a vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában a törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a védelmi fellebbezést az enyhítés tekintetében látta megalapozottnak.

A védelem által bejelentett jogorvoslati kérelem alapján eljárva a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált. A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a szükséges és lehetséges bizonyítást lefolytatta. Az ügyben fellelhető bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a vádlott bűnösséget tagadó vallomásával szemben a sértett vallomása és a **sértett** vallomását alátámasztó bizonyítékok alapján állapította meg. Az eljárás során a sértett szavahihetősége nem kérdőjeleződött meg, vallomását számos más tanú is alátámasztotta. Így annak ellenére, hogy objektív bizonyíték, látlelet, vagy orvos-szakértői vélemény a bántalmazás tényét nem támasztotta alá, az elsőfokú bíróság aggálytalanul következtethetett a vádlott bűnösségére.

A sértett a cselekményt követően több személynek is elmondta, hogy őt miként bántalmazta a vádlott, a bántalmazást ai kultúrházban tartózkodó **tanú1** is látta.

Ezzel szemben a vádlott védekezésében felmerült összeskűvés elmélet, - mely szerint az **tanú2** születésnapjára összejövetelén jelenlévő fiatalok bosszúból tettek ránézve terhelő vallomást -, nem fogadható el. Az ügy kezdeményezője nem a **sértett**, vagy szülei voltak; a vádlott ellen hivatalból, a rendőrség indított eljárást. A sértett tehát semmiféle szerepet nem játszott abban, hogy a vádlottellen eljárás indult, így nincs ok azt feltételezni, hogy ő, vagy barátai csak azért, hogy vádlottat felelősségre vonják, valótlan tartamú vallomást tettek. Ennek vizsgálatára kizárólag akkor kerülhetett volna sor, ha a sértett a cselekményt követően maga kéri a vádlott felelősségre vonását, ő tesz ellene feljelentést. Mivel ilyen nem történt, ezért a vádlott nem hivatkozhat alappal védekezésében arra, hogy a tanúk összefogtak ellene.

Az elsőfokú bíróság az ügyben keletkezett vallomásokat egyenként és összességükben értékelve aggálymentes, megnyugtató tényállást állapított meg, mely a bizonyítékok logikus és okszerű mérlegelésén alapult. A megállapított tényállás a bizonyítékok alapos értékelésén nyugszik, így a bűnösségre levont következtetés is helytálló.

A védelem a másodfokú eljárás során csatolt egy építészeti szakértői véleményt. A szakvélemény szerint abból a pozícióból, amelyet **tanú1** az eljárás során megjelölt, nem láthatta azt a helyet, ahol a vádlott és a sértett tartózkodott, így nem láthatta a bántalmazást sem.

Maga a szakvélemény is tartalmazza, hogy a vádbeli helyszín pontosan nem volt rekonstruálható. Ennek egyik oka az volt, hogy időközben ai kultúrházat felújították, a szakértő vizsgálatának idejére a korábban ott elhelyezett nyílászárókat eltávolították, így részben feltételezésen alapul a szakvélemény. Ezen túlmenően a vádlott és a sértett elhelyezkedése sem állapítható meg az eljárás adataiból olyan pontossággal, hogy az egy ilyen jellegű szakvélemény alapját képezze, ezért a másodfokú bíróság a védelem által becsatolt szakvélemény alapján bizonyítás eljárás lefolytatását nem rendelte el.

A másodfokú bíróság a fentiek alapján helyesen állapította meg a vádlott bűnösségét és cselekményt is az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette.

A büntetés kiszabását meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen tárta fel. A vádlott cselekményének megítélésénél nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a

körülményt, hogy az ügy sértettjének diákcsínyt jóval meghaladó cselekménye volt az ügy előzménye. A vádlott a vádbeli időszakban a község körzeti megbízott rendőre volt. Feladatai közé tartozott az ilyen jellegű cselekmények felderítése és azok megelőzése, a községben a közbiztonság fenntartása.

A sértett szabálysértést, vagy kisebb bűncselekményt megvalósító cselekménye miatt a vádlott indokoltan lépett fel vele szemben. A vádlotthivatalos személyként, rendőri eljárása során azonban nem bántalmazhatta a sértettet, e cselekményéért büntetőjogi felelősséggel tartozik.

Ugyanakkor az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a bántalmazás kisebb súlyú volt, sem a sértett, sem szülei nem láttak indokot arra, hogy a vádlottal szemben eljárást kezdeményezzenek.

Ezek a körülmények a vádlott cselekményének konkrét társadalomra veszélyességét jelentősen befolyásolják. Magatartásának megítélése, a cselekmény konkrét társadalmi veszélyességének csekély mértéke miatt vele szemben nem indokolt büntetés kiszabása. Ezért a másodfokú bíróság a vádlottal szemben a büntetés kiszabását mellőzte és őt a Btk.72.§ (1) és (5) bekezdés alapján kettő évre próbára bocsátotta.

A fentiek szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése tekintetében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2012. június hó 26. napján

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k.
bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 8.B.28/2011/7.számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.145/2012/5.számú ítéletében írt változtatásokkal 2012. június hó 26. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

